

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 6T/36/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419010399
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Evin
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2020:1419010399.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Jánom Evinom, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 1.10.2020 v Bratislave takto

r o z h o d o l :

obžalovaný T. B., nar. XX.X.XXXX/XXXX Z. Č., trvale bytom K.,
A. XXXX/X,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu syna M. B., G.. XX.XX.XXXX, bytom Bratislava, G. XX, vyplývajúcej mu z ust. § 62 Zákona o rodine a deklarovanej mu i rozsudkom Krajského súdu Bratislava sp.zn. 11CoP 482/2015 zo dňa 31.05.2016, ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu syna M. sumou 100,-€ mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky M..Q.. Q. A., si túto vyživovaciu povinnosť neplní od 03.10.2018 doposiaľ, čím mu za uvedené obdobie vznikol voči matke oprávneného dieťaťa M.. Q.. Q. A. dlh na výživnom vo výške 2.300,-€, pričom v rozhodnom období nemal záujem nájsť si trvalé zamestnanie, prostriedky na živobytie si obstarával brigádnickou neevidovanou činnosťou, v evidencii uchádzačov o zamestnanie UPSVaR bol evidovaný do 12.11.2018, dávky v hmotnej núdzi ani iné dávky nemocenského poistenia nepoberal, pričom uvedeného konania sa dopustil napriek tomu, že za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.1 Trestného zákona bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 6T/2/2018 zo dňa 14.06.2018, právoplatným dňa 03.10.2018,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona

Za to sa
o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Trestného zákona s použitím Trestného zákona, § 38 ods. 2 Tr. zákona, § 49 ods. 2 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Bratislava IV podal pod č. 1Pv 220/1104-12 dňa 21.11.2019 obžalobu na T. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

V trestnej veci proti obžalovanému T. B. bolo na hlavnom pojednávaní dňa 1.10.2020 vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkyne M.. Q.. Q. A., oboznámením listinných dôkazov.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa cíti byť nevinným zo spáchania skutku v zmysle podanej obžaloby. Neplní si vyživovaciu povinnosť, pretože nemá ako a z čoho. Je nezamestnaný a je na ulici. Má 30%-tné poškodenie organizmu - mal život ohrozujúci úraz. Bolo to v roku 2016. Nemá priznaný invalidný dôchodok. Nepoberá ani žiadne dávky ani sociálnu pomoc. Snažil sa vybaviť si nejaké dávky, ale doteraz mu nič nepriznali. Výživné neplatí, pretože na vine je štát. So synom sa nestretáva. Na jeho výživu nijako neprispieva, inú vyživovaciu povinnosť nemá. Vlastní majetok, ku ktorému sa ale nemôže dostať, pretože je na neho vedené exekučné konanie práve kvôli zameškanému výživnému. Ďalší majetok, ktorý má je v spoluvlastníctve a súd ho nie je schopný rozdeliť. Má teda peniaze v tomto majetku. Nemá žiadne náklady na bývanie, je bezdomovcom. Privyrába si pomocnými robotami, nemá pravidelný príjem. Z dlžného výživného doposiaľ nič neuhradil, má pochybnosť, že maloletý je jeho synom. Podával návrh na zníženie výživného, ale jeho návrh podľa jeho vyjadrenia súd neprijal. Podával aj návrh na určenie otcovstva, ale ani toto konanie nedopadlo nijak. Nebolo doposiaľ rozhodnuté, žeby nebol otcom maloletého M. B.. Je ochotný na syna prepísať svoj podiel v nehnuteľnosti, ktorej je spoluvlastníkom, hodnota podielu je asi 18.000,-eur.

Svedkyňa M.. Q.. Q. A. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obvinený je jej bývalým priateľom a otcom maloletého. Obvinený mal určené výživné na maloletého, rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č.k. 11CoP/482/2015-97 zo dňa 31.5.2016, právoplatný dňa 30.6.2016 vo výške 100,-eur mesačne, počnúc 23.7.2013 vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k jej rukám. Vyživovaciu povinnosť si neplnil ani v minulosti, za čo bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 6T/2/2018 zo dňa 14.6.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/101/2018 zo dňa 3.10.2018, právoplatným dňa 3.10.2018. Vyživovaciu povinnosť si neplní ani od 3.10.2018 doposiaľ. Ona je zamestnaná ako vychovávateľka v základnej škole, kde zarobí 600,-eur mesačne, ďalej pracuje v Meopte, správa a údržba bytov na polovičný úväzok, kde zarobí 251,50 eur mesačne, poberá rodinné prídavky vo výške 24,34 eura mesačne a náhradné výživné na syna M. vo výške 100,-eur. Býva v byte spolu s matkou a synom, byt patrí mame, jej sestram a jej. Na byt prispieva sumou 100,-eur mesačne, na stravu minie 300,-eur mesačne, synovi platí školu 15,-eur mesačne, lieky vo výške 20,-eur mesačne, nakoľko je astmatik. Syn chodí každý rok na liečenie do Tatier na tri týždne čo vyjde 40,-eur. Synovi hradí oblečenie a hygienu, pomáha jej finančne aj matka s ktorou žije. Otec syna nenavštevuje, nekupuje mu žiadne darčeky. Na Okresnom súde Bratislava IV prebiehalo konanie o návrhu na zníženie výživného, otec sa však už dva krát nedostavil na pojednávanie. Aktuálne je toto konanie už ukončené. Nevie o žiadnom konaní o zapretí otcovstva, jej to nedáva logiku, za otca maloletého považuje T. B..

Z rodného listu dieťaťa vyplýva, že obžalovaný je otcom maloletého M. B.Á., nar. XX.X.XXXX.

Maloletý M. B., G.. XX.X.XXXX navštevoval v školskom roku 2019/2020 materskú školu v Dúbravke, čo vyplýva z potvrdenia zo dňa 1.10.2019.

Obžalovaný bol doposiaľ 2 krát odsúdený, pri prvom odsúdení z roku 1978 bolo jeho odsúdenie zahladené. Druhý krát bol odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, sp. zn. 6T/2/2018 zo dňa 14.6.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 1To/101/2018 zo dňa 3.10.2018, právoplatným dňa 3.10.2018, na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace, so skúšobnou dobou v trvaní 18 mesiacov (do 4.4.2020) a s povinnosťou zaplatiť výživné.

Z lustrácie v systéme AVÍZO zo dňa 30.5.2019 vyplýva, že proti obvinenému nie je vedené iné trestné stíhanie.

Podľa Ústrednej evidencie priestupkov za obdobie 11.3.2014 do 4.11.2019, spáchal obvinený jeden priestupok (fyzicky napadol Q. A.).

Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava zo dňa 18.9.2019 vyplýva, že obvinený nie je a ani v minulosti nebol poberateľom žiadnej štátnej sociálnej dávky, ani dávky v hmotnej núdzi a náhradného výživného, rodičovského príspevku, ani príspevku na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia. V evidencii uchádzačov o zamestnanie bol vedený od 23.7.2010 do 11.10.2010 a v období od 5.5.2017 do 12.11.2018.

Obvinený mal aktívnu živnosť s obchodným menom T. B. - PTAH-RECORD v období od 27.9.200 do 12.1.2005.

Podľa správy Daňového úradu Bratislava zo dňa 18.9.2019, obvinený nie je registrovaný ako daňový subjekt.

Zo správy o povesti od Mestskej časti Bratislava - Staré Mesto zo dňa 17.9.2019 vyplýva, že obvinený je rozvedený, otec troch pinoletých detí a jedného maloletého dieťaťa. Mestskou časťou proti nemu nebolo vedené priestupkové konanie, nie je vedený v evidencii sociálnych vecí mestskej časti.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 10.10.2019 vyplýva, že obžalovaný nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti, dôchodkových dávok a od 1.2.2016 nie je ani nemocensky poistený.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 25P/136/2015-55 zo dňa 6.5.2015, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/482/2015-97 zo dňa 31.5.2016 bol obžalovaný zaviazaný platiť mesačné výživné pre svojho syna M. vo výške 100,-eur vždy vopred do 15. dňa v mesiaci k rukám matky maloletého dieťaťa. Uznesením Najvyššieho súdu, č. k. 2Cdo/118/2017 zo dňa 31.7.2017 bolo odmietnuté dovolanie obžalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 11CoP/482/2015-97 zo dňa 31.5.2016. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č. k. 3T/17/2017-144 zo dňa 29.6.2017, právoplatným dňa 29.6.2017, bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby Okresnej prokuratúry Bratislava IV, sp. zn. 2Pv 428/16 zo dňa 23.2.2017 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona.

Z potvrdenia ÚPSVaR Bratislava zo dňa 29.12.2017 vyplýva, že obžalovaný je vedený v evidencii nezamestnaných od 5.5.2017 doposiaľ.

Z potvrdenia Sociálnej poisťovne zo dňa 20.10.2017, 18.9.2019 vyplýva, že obžalovaný nie je poberateľom dávky v nezamestnanosti, dôchodkových dávok. Naposledy bol zamestnaný na dohodu o vykonaní práce so spoločnosťou FLEXER s.r.o., Brno, v období od 19.10.2019.

Zo správy exekútorky B.. T. C. O. zo dňa 4.11.2019 vyplýva, že v exekučnom konaní, vedenom pod EX63/2016, proti povinnému (obvinenému) sa nepodarilo vymôcť žiadne výživné. Obvinený je spoluvlastníkom nehnuteľností evidovaných na LV č. 1456 v podiele 2/10 a LV č. 3096 v podiele 1/3 k celku. Vzhľadom na nízky spoluvlastnícky podiel je predpoklad, že dražba by bola neúspešná.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 6T/2/2018-130 zo dňa 14.6.2018, v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave, č.k.1To/101/2018-140 zo dňa 3.10.2018, právoplatným dňa 3.10.2018, bol T. B. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol odsúdený na trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiace. Súd určil skúšobnú dobu podmienenečného odkladu výkonu trestu odňatia slobody v trvaní 18 mesiacov a povinnosť spočívajúcu v povinnosti zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P/153/2018-95 zo dňa 11.11.2019, právoplatným dňa 16.5.2020, bol zamietnutý návrh T. B.Q. na zníženie výživného.

V predmetnej veci bolo vykonané dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Po ich vykonaní súd tieto vyhodnotil jednotlivito aj v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, ktorý spáchal tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

Objektom prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Tr. zák. je nárok na výživu a tento je založený na príslušných ustanoveniach Zákona o rodine. Toto ustanovenie sa totiž vzťahuje iba na taký druh vyživovacej povinnosti, ktorá plynie priamo zo Zákona o rodine. Z uvedeného ďalej vyplýva, že sa nevyžaduje, aby vyživovacia povinnosť a jej rozsah boli určené rozhodnutím súdu. V prípade, že by civilný súd nerozhodol o vyživovacej povinnosti a o jej rozsahu, orgány činné v trestnom konaní, resp. súd by v rámci posúdenia predbežnej otázky určil existenciu a rozsah vyživovacej povinnosti sám a samostatne. Ak však v danej veci existuje rozhodnutie civilného súdu o otázke výživného a jej rozsahu, orgány činné v trestnom konaní a súd z tohto vychádzajú, avšak iba za situácie, že by sa v rámci konania nepreukázala existencia podstatných zmenených pomerov, či na strane povinného alebo oprávneného. V danom prejednávanom prípade však takáto zmena zistená nebola. Obžalovaný na svoju obranu uviedol, že výživné neplatí, lebo nemá z čoho. Súčasne uviedol, že za nemožnosť platiť výživné je zodpovedný aj štát, ktorý prostredníctvom súdov nie je schopný rozhodnúť o zrušení jeho podielového spoluvlastníctva, z ktorého výťažku by bol následne schopný zaplatiť dlžné výživné. Súd úvodom konštatuje, že nemal preukázané, že by prebiehalo nejaké konanie o vyriadenie podielového spoluvlastníctva, pričom ani takýto fakt by nebol spôsobilý privodiť zánik trestnosti tohto trestného činu. Súd pripomína, že vyživovaciu povinnosť má každý trestne zodpovedný subjekt, bez ohľadu na jeho majetkový cenzus, či zdravotný stav. Tieto okolnosti, ak sú natoľko významné a dôležité, môžu by vzaté na zreteľ iba v otázke výšky určeného výživného. Vyživovaciu povinnosť nemožno prenášať výlučne iba na jedného rodiča. Obrana obvineného, že pravdepodobne nie je otcom maloletého, a preto nemusí platiť, je celkom bez významu, lebo z rodného listu jednoznačne vyplýva, že otcom maloletého M. je práve obvinený a pokiaľ je takýto zápis v rodnom liste vykonaný, nič na tom nezmení ani (prípadné) konanie o zapretie otcovstva, ibaže by bolo toto konanie právoplatne skončené výrokom o zapretí otcovstva. Navyše obvinený ani nepreukázal, že by podal kvalifikovaný návrh na zapretie otcovstva. Z odôvodnenia rozsudku Okresného súdu Bratislava IV, č.k. 25P/153/2018-95 zo dňa 11.11.2019 vyplýva, že obvinený má veľmi slabé pracovné návyky, dlhodobo riadne nepracoval, a preto mu nevznikol ani nárok na predčasný, resp. riadny dôchodok. Ani v konaní pred tunajším súdom, kde obvinený argumentoval aj zdravotnými ťažkosťami, súd nemal preukázané iné zdravotné ťažkosti než tie, ktorými už argumentoval v konaní vedenom pod sp. zn. 6T/2/2018. Navyše tvrdené poškodenie zdravia sa nevzťahovalo na aktuálne posudzované obdobie neplnenia vyživovacej povinnosti. Nebolo preto možné uvažovať o znížení súdom určeného výživného na úroveň 30% životného minima. Podporne súd poukazuje na civilné rozhodnutie, kde bol zamietnutý návrh obvineného na zníženie vyživovacej povinnosti, ktorá je už aj tak v aktuálnej výške na jej minimálnej hranici.

Súd mal teda preukázané, že obvinený od naposledy právoplatného rozhodnutia v trestnej veci si odo dňa 3.10.2018 neplní, ani sčasti, svoju vyživovaciu povinnosť, a to najmenej tri mesiace v období 2 rokoch, pričom za taký čin bol v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený rozhodnutím Okresného súdu Bratislava IV, sp zn. 6T/2/2018, pričom ku dňu vyhlásenia rozsudku mal dlh na výživnom vo výške 2.300,- eur. Vzhľadom na uvádzané skutočnosti, mal súd za nepochybne preukázané, že obžalovaný je vinným zo žalovaného trestného činu uvedeného v obžalobe. Súd nevzhladol žiadnu poľahčujúcu a rovnako ani žiadnu priťažujúcu okolnosť (napriek jeho predchádzajúcemu ešte nezahladenému odsúdeniu vo veci Okresného súdu Bratislava IV, sp zn. 6T/2/2018, keďže na toto odsúdenie nebolo možné prihliadať ako na okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., nakoľko táto skutočnosť - predchádzajúce odsúdenie, bola premietnutá do kvalifikovanej podstaty trestného činu podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona a jej pričítaním ako priťažujúcej okolnosti by došlo k dvojnásobnému pričítaniu viny). Preto sa pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností 0:0 nemenila ani trestná sadzba a za daný trestný čin bolo možné ukladať trest odňatia slobody v trvaní 1-5 rokov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby (1 rok) so zaradením do ústavu a výkonu testu s minimálnym stupňom stráženia, pretože skutok bol spáchaný počas plynutia skúšobnej doby posledného odsúdenia a podmienkový trest odňatia slobody preto neprichádzal do úvahy. Obvinený v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku nebol vo výkone testu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, preto bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd je toho názoru, že doterajší prístup obvineného, ktorý dlhodobo ignoruje svoju vyživovaciu povinnosť a ani napriek predchádzajúcemu odsúdeniu výživné ani sčasti neplnil je uložený druh trestu s jeho nepodmienečným

výkonom, jediným riešením, ako naplniť účel trestu, ktorým nie je len ochrana spoločnosti, ale aj generálna a individuálna prevencia pred páchaním ďalšej trestnej činnosti.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia na Krajský súd v Bratislave prostredníctvom tunajšieho súdu.